

II. sēde - 28.jūnijā. Sākums pākst. 15,15.

Piedalās:

1. Ministru Prezidents un ārlietu ministrs K.ULMANIS,
2. Ģenerālsekretārs V.MUNTERS,
3. Sūtnis PSRS Dr.A.BILMANIS,
4. Sūtnis Šveicē J.FELDMANIS,
5. Sūtnis Francijā Dr.O.GROSVALDS,
6. Sūtnis Vācijā Edg.KRIEVIŅŠ,
7. " " Belgijā J.LAZDIŅŠ,
8. " " Igaunijā R.LIEPIŅŠ,
9. " " Čehoslovākijā M.NUKŠA,
10. " " Lietuvā L.SEJA,
11. " " Skandināvijas valstīs P.SEJA,
12. " " Itālijā prof.A.SPEKKE,
13. " " Somijā V.ŠUMANIS,
14. " " Polijā Dr.M.VALTERS,
15. " " Lielbritānijā K.ZARIŅŠ,
16. Administratīvi-jurid. depart. direktors J.TIEPFERS,
17. Nodaļas vadītājs K.FREIMANIS,
18. Nodaļas vadītājs P.REINHARDS,
19. " " P.RAMANS,
20. " " A.SKREBERS,
21. " " K.Berends,
22. " " A.STEGMANIS
23. " " konferences sekretārs E.WIHGRABS,
24. " " " " A.KAMPE.

Sūtnis Igaunijā R.Liepiņš sniedz ziņojumu par Igaunijas stāvokli un politiku. Sākot savu ziņojumu, viņš dod pārskatu par Igaunijas iekšpolitisko stāvokli. Pēc 12.marta situācija mainījusies. Valdība un parlaments ir pret atbrīvotājiem. No sākuma parlaments iztapis valdībai, bet apstākļiem nomierinoties, sāka strādāt politiskās partijās, kuru darbība iespajdoja arī parlaments. Tāmdēļ valdība spiesta parlamenta sesiju slēgt. No tā valdības darbība nav cietusi; taisni otrādi: valdība ražīga un izdod ļoti daudz likumu.

Sīkākī sūtnis apstājas pie nesenās prāvas. Tēc tam pāriet uz tagadējā režīma raksturojumu. Patlabanējā iekārtā domāta uz laiku. Pieņemta konstitūcija esot nederīga un to vajadzēšot grozīt.

Beidzot savu referātu, sūtnis vēl īsi apstējas pie saimnieciskām attiecībām starp Igauniju un Latviju un konstatē, ka tās ir Igaunijai par labu.

Savu ziņojumu sūtnis R.Liepiņš beidz plkst.15.55.

(Pielikums No.3 - Sūtna R.Liepiņa kunga tēzes pie referāta par Igaunijas ārpolitiku).

Plkst.16.05 sūtnis Lietuvā L.Sēja sniedz ziņojumu par Lietuvas iekšpolitisko stāvokli un tās ārpolitiku. (Pielikums No.4 - sūtna L.Sējas kunga referāts un tēzes). Sūtnis nobeidz savu ziņojumu plkst.16.25.

Plkst.16.25 sūtnis Polijā Dr.M.Valters sāk savu ziņojumu par Polijas stāvokli un politiku. Viņš aizbildinājas, ka izmeklošu ziņojumu varēs sniegt tikai tad, kad būs noklausījies pūrējos ziņojumus par politisko stāvokli citās valstīs, jo tas bieži vien tieši piekaras arī Polijas politikai. Jāatzīmē, ka Polijā pastāv divas tendences, divi politiski virzieni; viens, kas novirzas uz Vācijas pusi, otrs - uz PSRS. Polijas kultūra stāv zem stipra katalu baznīcas iespaida, kas viņu attēlina no Krievijas, resp.slāvu kultūras. No otras puses, tomēr nemanāms stipraslāvu elementa iespaids. Rezultātā varētu teikt, ka poļi pašlaik vēl dzīvo sajauktās jūtās un mēs viņu starpā atrodam daudz pretešību. Vēl šodien redzam naidu pret visu krievisko - nav zudis senākos nebrīvības gados kultivētais gars. Šīs jūtas dažos apgabalos sevišķi pastiprināts vēl aiz sociāliem motīviem, kur lielgruntniekiem noteicošs xārnā evars, kā p.piem.Viļņas apgabalā (Studnicki). Šeit naida jūtas pret visu krievisko stipri aktīva. Polijas lielgruntniecība vieur baidās no agrārām pārmaiņām, kuŗu izvešanu, pēc viņu domām, varētu pāstrināt Krievijas (PSRS) iespaida pieaugšana.